

Paweł Głuszek: Obóz przesiedleńczy w Konstantynowie

Przez placówkę tą przeszło od 40 do 42 tysięcy osób. Więźniom dokuczały niskie racje, choroby i tragiczne warunki bytowe. Obrazu dopełniało okrucieństwo niemieckich oprawców. Setki osób zmarły na miejscu, dla innych był to jedynie etap w drodze do obozu lub na roboty przymusowe. Szczególnie wysoka śmiertelność panowała wśród licznie przebywających w obozie dzieci.

[Okupacja niemiecka](#) [Wysiedlenia](#) [Zbrodnie niemieckie](#)

05.01

Do obozu w Konstantynowie Łódzkim docierały transporty m.in. z obozów przejściowych w Łodzi przy ul. Łąkowej 4 i ul. Kopernika 53-55. Na zdjęciu wysiedleni przed umieszczeniem w obozie przy ul. Łąkowej. Fot. z zasobu AIPN

5 stycznia 1940 roku w Konstantynowie Łódzkim powstał obóz dla wysiedlonej ludności polskiej. Został on usytuowany na terenie przedwojennej fabryki włókienniczej Karola Steinerta i braci Schweikert (Schweike).

Etap gehenny

Kierowano do niego ludność wysiedlaną głównie z Kraju Warty, Pomorza i Polski centralnej. Osoby przebywające w obozie początkowo wywożono dalej, do Generalnego Gubernatorstwa, a od kwietnia 1941 roku więźniów zaczęto wysyłać na roboty przymusowe do Niemiec.

Przez obóz przeszło od 40 do 42 tysięcy więźniów. Zmarło co najmniej 700 osób (zidentyfikowanych), chociaż liczba ta prawdopodobnie przekroczyła 1000 osób. W 1941 roku w obozie przebywali też polscy Żydzi i księża przewiezieni później do Dachau.

Lager został zlikwidowany 16 sierpnia 1943 roku. Na jego miejscu Niemcy utworzyli obóz dla

dzieci i młodzieży ze wschodu (Rosja, Ukraina, Białoruś). 19 stycznia 1945 roku na teren obozu w Konstantynowie wkroczyła Armia Czerwona.

Miejsce przekłete

W obozie więźniowie przebywali w pustych, zdewastowanych halach fabrycznych. Znajdował się tutaj również barak z izbą chorych, kuchnia i umywalnia. Więźniowie myli się jednak na zewnątrz, w długim korycie. Potrzeby fizjologiczne załatwiali w dołach kloacznych. Teren obozu był otoczony wysokim płotem i drutem kolczastym, strzeżony przez wieże strażnicze.

Warunki bytowe były bardzo ciężkie. Ludzie spali na betonowych podłogach i słomie, nie posiadali ciepłej odzieży. Racje żywnościowe były głodowe. Częste były choroby i epidemie (tyfus, dyzenteria, biegunka). Wiele osób umierało z głodu, wycieńczenia i niskiej temperatury. Niemcy traktowali więźniów brutalnie: bili, poniżali, znęcali się i torturowali, dopuszczali się morderstw.

Szczególnie wysoka śmiertelność była wśród licznie przebywających w obozie dzieci. Wiosną 1942 roku zmarło 150 osób, głównie dzieci, młodzieży i ludzi starszych. Jednorazowo w obozie przebywało ponad 800 osób, chociaż zdarzały się okresy, kiedy w Konstantynowie przebywało 4-5 tysięcy więźniów (1940-1941).

[Czytaj artykuł Pawła Głuszka *Obóz przesiedleńczy w Konstantynowie* na portalu *przystanekhistoria.pl*](#)

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Okupacja niemiecka, Wsiedlenia, Zbrodnie niemieckie

Artykuł